

Tehnica Mayo pentru cura chirurgicală a herniei ventrale modificată: un studiu experimental

A. Toro¹, G. Stella², A. Gueli², M. Mannino¹, F. Palermo³, G. Burrafato², and I. Di Carlo¹

¹Department of Surgical Sciences, Organ Transplantation and Advanced Technologies

University of Catania, Cannizzaro Hospital, Catania, Italy

²Department of Physics and Astronomy, University of Catania, Catania, Italy

³Department of Internal and Specialist Medicine, Section of Infectious Disease, University of Catania, Catania, Italy

Rezumat

Introducere: Pentru a reduce rata recurențelor eventrațiilor secundare chirurgiei reparatorii a herniilor asociată cu tehnicile chirurgicale deschise vă prezentăm un studiu experimental axat pe două tipuri de suturi, cu scopul de a fi aplicate clinic într-o versiune revizuită a tehnicii Mayo.

Metode: Treisprezece probe de țesut biologic de porc adult, musculatura centrală și fascii superioară și inferioară, au fost evaluate utilizând 2 tehnici definite ca „sătură neîntreruptă” și „suturi separate”, pentru a testa rezistența la rupere a celor două tipuri de suturi.

Rezultate: Rezultatele testului t arată că cele două tipuri de suturi pot fi considerate ca populații diferite. Stresul tensor mediu s_{max} este mai mare (cu deviație standard redusă) pentru speciemenle supuse tehnicii cu sutură neîntreruptă. Testul Student T aplicat valorilor obținute pentru fiecare set de probe a indicat că tehnica cu sutură neîntreruptă se asociază cu un grad final de rezistență la rupere mai crescut.

Concluzii: Luând în considerare aceste rezultate, o tehnică Mayo modificată cu sutură continuă ar fi recomandabilă. Desigur, este necesar un studiu clinic valid pentru a clarifica această ipoteză experimentală.

Cuvinte cheie: hernie ventrală, cura prin chirurgie deschisă a herniei, tehnică Mayo, chirurgie deschisă